

Christus is verreezen, Alleluia !  
Ook ons zal God verlossen  
uit alle pijn en nood,  
van 't woeden van den boze,  
van 't vreezen voor de dood, Alleluia !



Met een onverwoestbaar geloof in het  
eeuwig leven  
ging hoopvol naar het Vaderhuis terug  
de heer

## **Philibert NECHELPUT**

echtgenoot van mevrouw

**Jeanne THIENPONT**

geboren en gekerstend te Zandbergen op 16  
april 1909 en in vrede ontslapen te Gent in het  
Akademisch Ziekenhuis op 13 april 1971,  
gesterkt door de sacramenten van de zieken  
en de pauselijke zegen.

Ongelooflijk was het te weten, dat die gejaagd  
trappelende man de dood in zich droeg. IJverig  
was hij van in de vroege morgen te been in  
dienst van de zaak en de klanten. Met 'n har-  
telijk woord en een kwinkslag verborg hij eigen  
diep leed en leefde hij mee met wel en  
wee van zijn medemensen.

Ongelooflijk was het te weten, dat die man, die  
je zo dankbaar en joviaal ontving op zijn zieken  
kamer, of wuivend van achter 't raam v. h. im-  
mense A.Z. je passen gadesloeg en je met een  
karrevracht groeten naar zijn geliefd Zand-  
bergen terugstuurde, er zelf nooit meer levend  
zou terugkeren. Hij was zo innig begaan en  
verbonden met wat leefde en bloeide te Zand-  
bergen, tot zijn laatste snik toe : meevoelend  
en dienstvaardig. Met een grenzeloos vertrou-  
wen op de wetenschap en met 'n dankbare at-  
tentie voor de goede zorgen en om niemand  
onnodig last te bezorgen heeft hij de laatste  
reserves van zijn oersterke natuur ongeleefd  
en op 't einde moedig en bewust afscheid ge-  
nomen van iedereen en alles. Alles was in ver-

houding tot zijn gestalte : zijn leven, zijn  
werk, zijn lijden, zijn overgave in dood. Dacht  
hij : « Bomen sterven staande » of was hij door  
lijden gelouterd tot navolging van Christus ?  
Ongelooflijk, zwaar heeft hij geworsteld met  
God, Die ook Zijn eigen Zoon niet spaarde van  
de dood, tot hij aanvaardde dat Christus zijn  
kruisgang voortzet, doorheen alle tijden, in  
pijn en dagelijkse dood, ook in ons eigen vlees  
en bloed. Was het niet die hoop en kracht die  
hij haalde uit elke Eucharistieviering, waar  
Christus de Heer het brood breekt van Zijn  
dood ?

Uw Pasen komt, Philibert, uw blijde dag ; dan  
breken alle bloesems uit bij de dageraad van  
een eeuwige Lente, waarin wij met Christus  
en al onze dierbaren verrijzen om nooit meer  
te sterven in een nieuwe hemel en aarde, waar  
vrede, vriendschap en recht zijn zonder gren-  
zen.

Dierbare echtgenote, laten wij God danken voor  
de vele jaren van vreugde en beproeving, die  
wij samen konden dragen. Samen mochten wij  
ervaren, dat wij in God geborgen zijn, die ons  
geneest van alle bitterheid en pijn, van aar-  
zelen en klagen en zelfs van de dood... Eens  
komt de grote zomer waarin zich 't hart ver-  
blijdt...

Dierbare kinderen en kleinkind, zet voort het  
werk dat ik u voorleefde en vergeet de liefde  
niet die alles goedmaakt.  
Familieleden en vrienden, blijft me gedenken  
met een goed hart.

Mijn Jezus, barmhartigheid.



Uw gebeden en deelneming in onze smart  
waren ons een milde troost.  
Daarom danken wij U innig.

De families NECHELPUT, THIENPONT,  
VAN MUYLEM, VAN WEYENBERG en  
PERSOONS.